МАКЕДОНСКА ТРИБУНА

ОРГАНЪ НА СЪЮЗА НА МАКЕДОНСКИТЪ ПОЛИТИЧЕС И ОРГАНИЗАЦИИ
ВЪ СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ И КАНАДА

THE MACEDONIAN TRIBUNE
PHONE RILEY 2157

ORGAN OF THE UNION OF THE MACEDONIAN POLITICAL
ORGANIZATIONS OF THE UNITED STATES AND CANADA

ЯНУАРИ 17, 1929 ГОД. | ГОД. 2-РА БРОЙ 102 | INDIANAPOLIS, IND. | VOL. 2, NUMBER 102 | JANUARY 17, 1929

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER, FEBRUARY 11, 1927, AT THE POST OFFICE AT INDIANAPOLIS, INDIANA, UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879.

МАКЕДОНЦИ И БЪЛГАРИ

Сѫществува напослѣдъкъ всрѣдъ българското общество въ Америка, пъкъ и въ Европа, въ България, извѣстна смѫтность въ съотношението на тия двѣ понятия: македонци и българи.

Въ интереса на нашето движение, най-малко, е щото тая смѫтность да изчезне. А добрѣ е и на всѣки единъ македонецъ, както и на всѣки българинъ изобщо да му бѫде напълно ясно, какъ стоятъ едно къмъ друго и въ каква връзка сѫ тия двѣ понятия.

Прѣди всичко трѣбва да изтъкнемъ, че нѣма отдѣлна македонска народность, като етнографско цѣло. Науката за народноститѣ, която взима езикътъ, говорътъ, като най-характеристиченъ и вѣренъ бѣлѣгъ при опрѣдѣляне на народностьта, не показва отдѣленъ, особенъ македонски езикъ, значи и отдѣлна, особена македонска народность. На Балканитѣ, гдѣто става дума за македонци, сѫществуватъ: българска, гръцка, албанска и сръбска народности въ гѫсти, многочислени и компактни маси. Тамъ сѫществуватъ по-голѣми или по-малки групи и отъ други народности: турци, аромъни (куповласи), евреи и цигани. Ромънитѣ отъ Ромъния сѫщо минаватъ за балканци, поради това, че тѣхния и литически и културенъ животъ е билъ и е свързанъ съ тоя на другитѣ балкански народи, но географски тѣ не сѫ на Балканитѣ.

Между всички тия народности нѣма отдѣлна македонска народность.

Но има македонци. Говори се македонци.

Терминътъ, понятието «македонецъ» е добило употрѣбление и извѣстность не само на Балканитѣ, но и въ Европа и по цѣлия цивилизованъ свѣтъ и то по-вече дори, отколкото името на коя и да е народность на Балканитѣ.

Това именно обстоятелство кара да се мисли за сѫществуване на отдѣлна македонска народность, като се намеква отъ нѣкои дори и за македонцитѣ отъ врѣмето на прочутия древенъ царь Александъръ Македонски.

Отношението между македонци и българи не е отношение между една народность и друга, сѫщо така, както не е и отношението между македонци и гърци; македонци и ромъни; македонци и сърби и прочее.

Тогава изпъква въпросътъ: Щомъ македонцитѣ не сѫ особена, отдѣлна народность, не сѫ ли тѣ отъ народностьта на нѣкои отъ населяващитѣ Балканския полуостровъ нации?

На тоя въпросъ трѣбва да се отговори и се отговаря отъ самата наука така: македонцитѣ, като хора, родени и живущи въ Македония, дѣйствително принадлежатъ къмъ нѣкои отъ народноститѣ на Балканитѣ (но трѣбва да се забѣлѣжи — къмъ нѣкои, а не къмъ една само, къмъ нѣкоя отъ тия народности). Тѣ принадлежатъ не като цѣло, а по части, къмъ нѣкои отъ балканскитѣ народности. Така: мнозинството отъ македонското население принадлежи къмъ българската народность. По-малки групи отъ истинското македонско население, не отъ новозаселенитѣ, главно по южната граница на Македония, принадлежатъ къмъ гръцката народность; групи македонци, пръснати по разни краища на Македония, принадлежатъ къмъ ромънската народность, къмъ турската, къмъ еврейската и твърдѣ малко — къмъ албанската народность. И тъй имаме: македонци — българи; македонци — гърци; — македонци — власи и пр.

Тукъ идва другъ въпросъ: Щомъ македонцитѣ не сѫ особена народность, защо се говори за македонци, като нѣщо отдѣлно, като нѣщо цѣло, на Балканитѣ?

Отговорътъ на тоя въпросъ се крие въ недалечната историческа сѫдба на балканскитѣ народи и особено — въ историческата сѫдба на Македония.

Македония отъ край врѣме е сѫществувала като особена географическа и стопанска единица, като особена область на Балканския полуостровъ. Исторически тя е сѫщо така вписала името си въ редицата имена на страни съ своя особена сѫдба. Особено отъ срѣдата на миналия вѣкъ насамъ, откато въ Македония се поведе изпърво отъ българското само население пламенна борба за освобождение отъ гръцкото духовенство, а по-късно и обща македонска борба за политическо освобождение отъ турцитѣ.

Главно откато Берлинския договоръ остави македонскитѣ българи пакъ подъ игото на Султана и откато тѣ започнаха да водятъ, вече като македонски българи, сами борбата за освобождение съ легални и революционни срѣдства, въ колонитѣ на вѣстници, въ дипломатически рапорти, въ политически документи, въ географско-икономически и политически студии върху новото състояние на нѣщата на Балканитѣ, — въ полемически брошури и други съчинения започна да се говори за македонци, за македонски борби, за искания и права на македонцитѣ.

Толкова по-вече Македонската Вѫтрѣшна Революционна Организация, дори съ своето име «Македонска», съ своята дѣйность и съ своитѣ закони и скания бѣ дала на освободителното движение единъ особенъ, македонски характеръ, включвайки въ рдицитѣ си, обсѣгайки въ дѣйствията си и въ исканията си еднакво и други, не само български, национални елементи.

Македония за македонцитѣ; права и свободи еднакво за всички населяващи Македония — това бѣ основата на борбата и въ разстояние на 30-35 години тая борба изработи у самото македонско население едно македонско политическо съзнание и въ чужбина, въ политико-общественитѣ срѣди, понятието «македонецъ» и «македонско движение», отговарящо на една реалность.

Така, отъ общата борба, отъ общитѣ страдания и отъ общата участь на българитѣ, които бѣха и сѫ най-главнитѣ носители на борбата: на власитѣ, на турцитѣ въ послѣдно врѣме, на албанцитѣ и твърдѣ малко, но все пакъ се срѣщатъ, — и на гърци въ Македония се изработи едно политическо понятие за македонско гражданство, за македонския народъ.

И тъй, днесъ македонска народность отъ еднороденъ етнографски характеръ нѣма, но има македонски народъ, съставенъ главно отъ българи и отъ други етнографски групи.

Редъ политически събития отъ десетки години насамъ станаха причина щото македонскитѣ българи, които винаги сѫ били въ първитѣ редици на борбата за запазване и свободно развитие на българския националенъ духъ, да възприемать като единствено спасителна и разумна основа за продължаване на борбата за запазване и свободно развитие на своя националенъ духъ принципътъ на самостоятелностьта на Македония гарантираща права и свободи не само за тѣхъ, но еднакво за всички други народности, населяващи Македония.

Тази основа, естествено не се нрави на извѣстни български официялни срѣди, защото по тоя начинъ идеята за едно евентуално територияльно разширение на България, се лишава отъ една голѣма морална агитационна подръжка, но, виждайки само нови нещастия и кървопролития, както за македонското население, тъй и за България и за всички други на Балканитѣ отъ подобни «разрѣшения» на националнитѣ въпроси, македонскитѣ освободителни легиони рѣшително, честно и открито, безъ двусмислици, безъ каквото и да е притворство, сѫ застанали въ борбата си на гранитната и спасителна а всички на Балканитѣ основа: Свобода и Самостоятелность на Македония.

Ето тукъ се явява не духовното, а практическо раздвоение между македонцитѣ-българи и българитѣ отъ другитѣ земи.

Има не духовно противопоставяне, а практическо обособяване на българитѣ отъ Македония и тия отъ царство България.

Македонскитѣ българи и българитѣ отъ царство България, отъ поробена Тракия, Добруджа, Царибродско — сѫ едно цѣло въ своята етнографска сѫщность, въ душитѣ си, въ езика си. Но българитѣ отъ Македония и тия отъ другитѣ български земи вървятъ по различенъ нѫтъ въ своя животъ и, поради обстоятелствата, сѫ принудени да прибѣгватъ къмъ различни срѣдства и начини на уреждане и гарантиране своя животъ. Тамъ тѣ се различаватъ. Животътъ е практическо приспособление за добиване на възможности за по-пълно и по-свободно развитие на духовнитѣ качества, които опрѣдѣлятъ индивидуалностьта на човѣка или на нацията. Македонскитѣ българи виждатъ, ясно като двѣ и двѣ четири, че тия възможности тѣ ще ги добиятъ не въ очакване на нѣкаква освободителна армия отвънъ, но въ борба, рамо до рамо съ другитѣ национално притиснати народности въ отечеството ни за свобода, независимость и равноправие за всички въ Македония, за всички македонци.

Б. З.

Въ Костурско прѣди 10-15 дена е валѣло изпъпредно много снѣгъ. Цѣлата область била почти напълно изолирана за извѣстно врѣме поради прѣкжсване на съобщенията. Въ Леринско е било доста студено, но снѣгътъ не билъ тъй голѣмъ.

ГОЛѢМА ВЕЛ
Д
Както и въ прѣдишни години,
проведена отъ опитенъ въ пѫтеше
тницитѣ и ще имъ услуж
Тръгва отъ Ню-Йоркъ за
натъ въ Стария Кра
Ангажирайте
гентъ на Куна
CUNA